

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД
РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 80 0 Рс 036135 14 Рев
Бања Лука, 25.02.2016. године

Врховни суд Републике Српске, у вијећу састављеном од судија Росе Обрадовић, као предсједника вијећа, Горјане Попадић и Војислава Димитријевића, као чланова вијећа, у правној ствари тужитеља А.В. из Б., ..., против тужене Општине Б., ради заштите права из радног односа, одлучујући о ревизији тужитеља против рјешења Окружног суда у Бијељини број 80 0 Рс 036135 13 Рсж од 21.8.2013. године, на сједници одржаној 25.02.2016. године донио је

РЈЕШЕЊЕ

Ревизија се одбија.

Образложење

Првостепеним рјешењем Основног суда у Бијељини број 80 0 Рс 036135 11 Рс од 04.01.2013. године одбачена је као недопуштена тужба којом је тужитељ тражио исплату разлике плате, регреса, зимнице и огријева за 2009., 2010. и 2011. годину. Одлучено је и да свака странка сноси своје трошкове.

Другостепеним рјешењем Окружног суда у Бијељини број 80 0 Рс 036135 13 Рсж од 21.8.2013. године жалба тужитеља је одбијена и првостепено рјешење потврђено.

Тужитељ је изјавио ревизију против другостепеног рјешења због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешно утврђеног чињеничног стања и погрешне примјене материјалног права с приједлогом да се побијано рјешење укине и у цјелости усвоји његов тужбени захтјев.

У одговору на ревизију тужена предлаже да се изјављена ревизија одбаци или одбије.

Ревизија није основана.

Предмет спора у овој парници је захтјев тужитеља да се тужена обавезе да му исплати разлику плате и других примања по основу радног односа (регрес, огријев, зимница).

Првостепени суд је, полазећи од утврђења да тужитељ има статус службеника у смислу члана 111. Закона о локалној самоуправи („Службени гласник Републике Српске“ број 101/04 до 98/13, даље: ЗЛС) те да се прије

подношења тужбе исти није обратио за заштиту права Начелнику тужене и Одбору за жалбе, судио тако што је тужбу одбацио.

Другостепени суд је такође закључио да је предметна тужба недопуштена па је судио тако што је жалбу тужитеља одбио и првостепено рјешење потврдио.

Одлуке нижестепених судова су правилне.

Према члану 152. ЗЛС, који се има примијенити на конкретни случај, службеник запослен у јединици локалне самоуправе се ради заштите права из радног односа прво мора писменим путем обратити начелнику општине односно градоначелнику. Уколико није задовољан одлуком начелника односно градоначелника, службеник може против те одлуке изјавити жалбу Одбору за ... у року од 15 дана. Уколико није задовољан ни одлуком Одбора за ..., службеник може у року од 30 дана поднијети тужбу суду ради заштите својих права. Према овоме члану, суд може одлучивати у радном спору који покрене службеник запослен у јединици локалне самоуправе само ако су испуњене напријед наведене процесне претпоставке.

Првостепени суд је утврдио да се тужитељ прије подношења тужбе није обраћао за заштиту права ни начелнику тужене ни Одбору за ..., а то међу странкама није ни спорно. Код оваквог стања ствари, Врховни суд налази да су одлуке нижестепених судова засноване на правилној примјени одредби ЗЛС, који је у односу на Закон о раду ("Службени гласник Републике Српске" бр. 55/07 – Пречишћени текст) *lex specialis* у погледу услова и рокова за заштиту права службеника у јединицама локалне самоуправе.

Ревизијом се неосновано указује да се само у фази претходног испитивања тужбе може донијети рјешење о одбацивању тужбе. Наиме, ово рјешење се може донијети у свим фазама првостепеног поступка, у складу са члановима 79. и 98. у вези са чланом 67. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“ број 58/03, 85/03, 74/05, 63/07, 49/09 и 61/13, даље: ЗПП).

Слиједом предњег, а како се ревизијом тужитеља не доводи у питање законитост и правилност одлука нижестепених судова, ваљало је примјеном члана 248. у вези са чланом 254. ст. 1. и 4. ЗПП одбити ревизију тужитеља.

Предсједник вијећа
Роса Обрадовић

За тачност отправка овјерава
Руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић